

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3458/2019
23.07.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миле Којадиновић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Велимир Липован, адвокат из ..., по тужби и противтужби ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3782/18 од 09.05.2019. године, у седници одржаној 23.07.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3782/18 од 09.05.2019. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди П 450/17 од 14.06.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је захтев тужиоца. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужилац по правном основу одржаја стекао право својине на непокретности уписаној у лист непокретности бр. .. КО ..., на парцели број .., њива III класе, „ВВ“, површине 1ха 15ари 01м², и обавезан је тужени да трпи да се на означеној непокретности у корист тужиоца изврши упис права својине у катастру непокретности. Ставом трећим изреке, усвојен је противтужбени захтев туженог. Ставом четвртим изреке, утврђено је да тужени власник 1/3 дела непокретности уписане у лист непокретности број .. КО ..., на парцели број .., њива III класе, „ВВ“, површине 1ха 15ари 01м², и обавезан је тужилац да трпи да се тужени на наведеној непокретности упише као власник у РГЗ-Служби за катастар непокретности на основу ове пресуде путем молбе поднете непосредно надлежном РГЗ СКН. Ставом петим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3782/18 од 09.05.2019. године, ставом првим изреке, жалба тужиоца је усвојена и првостепена пресуда у побијаном

усвајајућем делу одлуке о противтужбеном захтеву (став 2. и 3. изреке) преиначена, тако што је одбијен захтев туженог којим је тражио да се утврди да је власник са 1/3 дела непокретности уписане у лист непокретности број .. КО ..., парцеле број .., њива III класе, ближе описаној у изреци првостепене пресуде, и да тужилац трпи да се са својим правом упише у РГЗ СКН, на основу пресуде. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка плати 146.700,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова другостепеног поступка плати 15.800,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до коначне исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. у вези са чланом 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку-ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, ... 87/18) и утврдио да ревизија туженог није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Тужени ББ је против АА поднео тужбу 20.03.2018. године, који поступак је спојен са поступком по тужби АА против ББ, тражећи да се утврди да је по основу одржаја стекао право сувојине са 1/3 дела парцеле број .., површине 1ха 15ари 01м², која је у листу непокретности број .. КО ..., уписана као сувласништво са по 1/3 дела тужиоца АА и његових сестара ГГ и ДД, тврдећи да је до уписа дошло због пропуста у раду Службе за катастар непокретности. Тужени је свој захтев засновао на наводима да је у несметаној и мирној државини парцеле број .., њива III класе, „ВВ“, површине 1ха 15ари 01м² уписаној у лист непокретности број .. КО ..., по основу наслеђа иза свог покојног оца ЂЂ, који је ту парцелу почео да користи 1950. године, а да је АА погрешно уписан као сувласник исте са 1/3 дела. Навео је да је АА предлагао да заједно оду у РГЗ СКН и да изврше исправку погрешних уписа заједничким предлогом, што он није прихватио, и указао је да пред истим судом између истих странака тече поступак по тужби АА под бројем П 841/2016 са захтевом да се утврди да је АА по правном основу одржаја стекао право својине на парцели .., њива III класе, „ББ“, површине 1ха 15ари 01м², уписаној у лист непокретности број .. КО

Првостепени суд је усвојио противтужбени захтев туженог ББ, применом члана 28. Закона о основама својинскоправних односа, са образложењем да је тужени заједно са својим правним претходником, оцем био у државини спорне парцеле од 1994. године.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду у делу у коме је одлучено о противтужбеном захтеву туженог и одбио, као неоснован његов противтужбени захтев, са образложењем да је тужени свој захтев за утврђење права сувојине (идеалног дела) на предметној парцели засновао на чињеницама о испуњености услова за одржај у смислу члана 28. Закона о основама својинскоправних односа, па како је тужени тражио да се утврди да је по основу одржаја стекао идеални део предметне

парцеле, која је сувласништво више лица, да је као тужене требао да означи и остале сувласнике, с обзиром да су сви сувласници нужни супарничари.

Правилно је другостепени суд на утврђено чињенично стање применио материјално право, када је преиначио првостепену пресуду и одбио, као неоснован противтужбени захтев туженог.

Нужно супарничарство у смислу члана 211. став 1. ЗПП постоји ако по закону или због природе правног односа тужбом морају да се обухвате сва лица која су учесници материјалноправног односа. Правилан је закључак другостепеног суда да су сви имаоци права на предметној парцели нужни супарничари са тужиоцем у овом поступку и да се сматрају једном странком, због чега су морали бити обухваћени противтужбом, па је противтужбени захтев правилно одбијен, као неоснован због непотпуне легитимације, правилном применом члана 211. став 2. ЗПП.

Наводима ревизије правилност примене материјалног права не доводи се у сумњу.

Са напред наведених разлога, на основу члана 414. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

С обзиром да тужени није успео у поступку по ревизији, то исти нема право на накнаду трошкова ревизијског поступка, са којих разлога је његов захтев одбијен као неоснован и одлучено, као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**